

În evanghelie nu există magie

25 octombrie 2005

Donald K. Short

În ispășire se află descoperirea finală a tainei evlaviei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri și care urmează să fie înțeleasă, căci este descoperirea caracterului lui Dumnezeu. Lucrarea supremă a lui Satana este să mențină o înțelegere greșită cu privire la caracterul lui Dumnezeu. El va fi făcut cunoscut și "descoperit sfinților Lui." Manifestarea finală va fi văzută de universul întreg când poporul lui Dumnezeu apreciază prin credință neprihănirea și crucea Sa. Aici se află puterea care a biruit păcatul și întărește nădejdea slavei "care este Hristos în voi" (Coloseni 1:26, 27).

Cât de mult ar fi dorit Hristos ca ucenicii Săi să înțeleagă acest lucru, dar nu au înțeles. Isus "știa ce este în om" (Ioan 2:25). El poate ajuta inimile îndurerate ale omenirii. El a învățat "prin suferință," ultima învățătură a Sa fiind crucea, lecție care îi așteaptă pe toți elevii înscriși în școala lui Hristos. Atunci și ei vor "cunoaște."

Ispășirea finală va face cunoscut că în evanghelie nu a existat niciodată magie. Ea nu va face nici excepții, nici scutiri, iar confruntarea cu păcatul va fi fără echivoc. Nimeni nu poate absolvi această școală, fără ca măhrama din inima lui să fie sfâșiată și toate secretele ascunse acolo să fie expuse. Secretul ultim al inimii omenești este dispoziția de a-L omorî pe Dumnezeu (Romani 8:7; 1 Ioan 3:15), iar acesta a fost demonstrat la cruce. Acest motiv ascuns nu este cunoscut, și până nu va fi descoperit pe deplin, ispășirea nu poate fi încheiată. Și aceasta pentru că este imposibil pentru poporul lui Dumnezeu să trăiască și să acționeze în armonie cu Cerul atâta timp cât nu vede și nu înțelege păcatul așa cum îl percepe Cerul.

Când păzitorii sabatului vor avea această viziune, vor ști că divinitatea și neprihănirea nu pot sta separate. Ei vor aprecia felul în care Dumnezeu a încercat să le spună primilor părinți că păcatul înseamnă moarte. Ei vor înțelege că în crucea pe care o purtăm se găsește pedeapsa care ne dă pacea, pentru "ca să ne facă părtași sfințeniei Lui" (Evrei 12:10). Există o autentică "desăvârșire a sfinților" care duce la "unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos" (Efeseni 4:12, 13).

Nu numai Hristos a luat natura noastră, ci planul de mântuire cerea ca ființe umane să ia natura sfințeniei Sale. Numai înțelegând neprihănirea ne putem da seama de stricăciunile pe care le-a provocat păcatul. Gravitatea acestui fapt este prezentată în solia către Laodicea - apelul Martorului Credincios este la "cunoaștere și pocăință."